

Un bondar își face casă

Camelia Oprea

În pădure, pe cărare,
Crește floarea la izvoare
Și în frunza ei prea deasă,
Un bondar își face casă.

Șterge chiar c-un pământ
Un pătuț rotund de puf,
Agățat de o surcică
Din tulpina de urzică.

Se strecoară și măsoară
O fereastră către vară
Cu perdele de umbră rară,
Să mai vadă ce-i pe-afară.